

Robbert de Nijs & Sharon Schets

genieten in de Caraïben

Eerder dit jaar sloeg de schrik ROBBERT DE NIJS (40) om het hart toen hij in allerijl afscheid moest komen nemen van zijn vader ROB. De zanger overleefde gelukkig en kan zich hopelijk opmaken voor het huwelijk van zijn zoon en diens verloofde SHARON SCHETS (27). Op uitnodiging van PRIVÉ en MSC CRUISES gingen de twee nu alvast op een luxe huwelijksreis naar verschillende droombestemmingen in het Caraïbische gebied.

Door FRANK WAALS
Foto's ANDY SMULDERS e.a.

Met zijn verloofde Sharon Schets aan boord van de MSC Seascape.

Robbert en zijn vader Rob de Nijs.

WESLEY DE WIT

'Ik probeer mijn vaders beste kanten over te nemen'

PRIVÉ EXCLUSIEF

Lees verder op de volgende pagina.

PRIVÉ
EXCLUSIEF

Wie **ROBBERT DE NIJS** en zijn verloofde **SHARON SCHETS** op het reusachtige MSC Seascape-schip bij een van de vele zwembaden ziet liggen, valt het direct op dat ze beiden over een bonte verzameling tatoeages beschikken. Robbert neemt daarmee een voorbeeld aan zijn vader **ROB**, die er zelf ook een aantal heeft. 'De eerste was een tribal op mijn schouder voor mijn dertigste verjaardag,' aldus Robbert. 'Daarna volgden er nog een roos met dolk op mijn ene arm en een vuurspuwende Hindoestaanse olifant op de andere. Ik ben altijd gebiologeerd geweest door die slimme, majestueuze wezens met al hun geluk, welzijn en mystieke gevoel over zich. Zelf heb ik nog een zons-ondgang op mezelf getatoeëerd en Sharon oefende, met het apparaat dat ze van mij kreeg, op mij

door een klein hartje en een stormtrooper uit **Star Wars** te plaatsen. Al lijkt die laatste meer op een hamburger, als je het mij vraagt. Zelf beschikt ze over kleinere tatoeages, zoals een oogje, een anker, een watermanteken, een zonnetje en een roer.'

Hoe zijn jullie elkaar tegen het lijf gelopen?

Sharon: 'Via een datingapp. Robbert was toen 32. Voordat we überhaupt voor het eerst met elkaar spraken, had hij mij al gevonden en gevolgd op Instagram.' Robbert: 'Ik was een beetje een cyberstalker, geloof ik. Er volgde een date die een beetje ongemakkelijk was, omdat je elkaar in het begin nog niet zo goed kent, maar daar rolde verder niets uit. Ze ging voor een halfjaar studeren in Litouwen, dus de timing was niet zo lekker. Eenmaal terug in Nederland

had ze kort een Italiaans vriendje, maar toen dat weer uit ging, spraken we opnieuw af. Dat hield ik natuurlijk wel een beetje in de gaten.' Sharon: 'We vullen elkaar heel erg aan en ik vind het mooi om te zien dat hij tegenwoordig wat vaker aan zichzelf denkt. Robbert is echt de allerliefste jongen van de wereld en wil graag door iedereen aardig gevonden worden, maar je moet jezelf daarbij niet voorbij lopen. Hij zorgt goed voor me en samen hebben we een heel lief hondje **PIET**. Twaalf jaar oud, waarvan nu drie jaar bij ons, nadat kennissen van hem af wilden. Het is een beetje onze baby.'

In februari volgde er een huwelijksaanzoek. Hoe ging dat in z'n werk?

Robbert: 'We zijn kort na elkaar jarig in die maand - Sharon de vierde en ik de achtste - en we wilden dat

eens in het buitenland vieren. In Kaapstad besloot ik de vrouw die mij de eer gaf om met mij door het leven te gaan ten huwelijk te vragen. Sharon is niet per se een allermansvriend en heel kieskeurig tegenover wie ze zich openstelt. Dat deze slordige en chaotische man daarin past, voelt voor mij nog steeds heel speciaal. Ze weet precies wat ik nodig heb en helpt me een beter mens te zijn. Daar moest en zou ik me mee verloven. En dus deed ik het, op een verlaten strandje in Zuid-Afrika.' Sharon: 'Behalve de paar honderd pinguïns die er ook stonden, dan. Die schijnen op die plek bij elkaar te komen. Met al deze bijzondere getuigen om ons heen, ging hij plotseling op één knie voor me zitten. Niet dat toen het kwartje meteen viel, overigens. Ik dacht alleen maar: *Wat is dit een rare pose voor de foto die we willen maken.* En

Met horecadirecteur Wim van der Pas.

Robbert en zijn moeder Belinda Meuldijk.

dan ging hij ook nog eens een heel verhaal ophouden. Ik snapte er niets van.' Robbert: 'Pas toen ik de ring tevoorschijn toverde, had ze door hoe laat het was. Daarmee viel ook een enorme spanning van me af. Niet alleen vanwege het stellen van de vraag, maar ook omdat ik de hele reis daarvoor voortdurend angstig was dat ze de ring ergens in onze koffers zou vinden.'

Wanneer trouwen jullie?

Sharon: 'Sowieso in 2024 en in de periode dat het lekker weer is. Hoe we het gaan invullen, weten we nog niet. Direct na terugkomst van deze cruise verhuizen we namelijk van Rotterdam naar Schiedam. We wonen al vijf jaar samen, maar een huis kopen is toch een grotere stap.'

Robbert: 'De huwelijksreis hebben we in elk geval al gehad, want over deze reis is het moeilijk heen komen. In tien dagen tijd op een prachtig schip langs Miami, de Dominicaanse Republiek, Puerto Rico, de Bahama's en het privé-eiland MSC Ocean Cay gaan, is een droom die uitkomt. Thuis zijn we beiden best wel druk met werk en kies je 's avonds al snel voor een filmpje op de bank. Quality time op deze manier maak je niet vaak in je leven mee.' Sharon: 'Er zijn zo veel bars, restaurants, excursies, sportmogelijkheden, zwembaden en ander entertainment aan boord, dat het heel makkelijk mooie herinneringen maken is hier. We hebben echt even helemaal op onszelf kunnen focussen en de batterij volledig kunnen opladen. Het superlieve personeel dat ons meer dan goed behandelde, hielp daar natuurlijk wel bij.' Robbert: 'De directeur van al de horeca, de Nederlandse Food &

Beverage-directeur **WIM VAN DER PAS**, kwam zelfs elke avond even een praatje met ons maken en vertelde honderduit over zijn liefde voor mijn vaders muziek, toen hij in de gaten kreeg dat ik zijn zoon ben.'

Je lijkt dan ook als twee druppels water op hem.

Robbert: 'Ik krijg het vaak te horen. Wanneer je foto's van mij naast die van mijn vader in zijn jonge jaren

legt, dan zie je dat de appel niet ver van de boom is gevallen. Al ben ik dan weer geen zanger. Ik heb wel een uitstekende **ARNOLD SCHWARZENEGGER**-imitatie in huis, maar dat is het wel. Ik roep niet overal dat ik familie ben, maar als mensen het denken te zien en al een soort van halverwege de conclusie zijn, dan zeg ik het meestal wel. Pa is qua karakter de laatste jaren veel rustiger geworden. Daarvoor was hij veel flam-

boyanter, extravert en er was een behoorlijk egootje aanwezig. Dat is nu allemaal weg.'

Jij hebt daar totaal geen last van.

'Niet echt, maar ik snap wel dat de muziekwereld dat met je doet. Je bent immers toch je eigen merk dat zichzelf aan de buitenwereld moet presenteren. Ik heb gemerkt dat die houding minder bij mij past en dat ik daarom niet dezelfde kant als hem op kon en wilde. Zelfs als we voor Sinterklaas cadeautjes kregen, dan zei mijn moeder **(BELINDA MEULDJK, red.)** al: *'Ga dat maar niet aan iedereen laten zien. Loop er niet voortdurend mee te koop.'* Het was overigens mijn vader zelf die ons die cadeautjes persoonlijk overhandigde. Hij speelde alle jaren van mijn jeugd voor Sinterklaas, iets waar ik pas veel later achter kwam. In zijn oogopslag zag ik het niet meteen, maar toen hij steeds vaker boeker

Lees verder op de volgende pagina.

'Pa, ben jij toevallig Sinterklaas?'

Rob de Nijs wilde heel graag nog één keer op reis met zijn familie. In 2022 was hij met zijn vrouw Henriëtte, hun zoon Julius, zijn zoon Robbert en zijn schoondochter Sharon op Curaçao.

Vervolg
Robbert de Nijs

'Overmand door emotie stapte ik de kamer binnen en wist ik eigenlijk niet goed wat ik moest zeggen'

van **ROALD DAHL** voorlas, bemerkte ik langzaam dezelfde zware stem als de Goedheiligman. Met alle moed die ik had vermeld, vroeg ik hem op een gegeven moment aan de telefoon: *Pa, ben jij toevallig Sinterklaas? Ja, jongen, ik was het al die tijd.*

Eerder dit jaar ging het heel slecht met je vader. Je moest zelfs afscheid van hem komen nemen.

'Dat was behoorlijk schrikken. Enerzijds weten we dat het niet goed met hem gaat, anderzijds kwam dat bericht echt vanuit het niets. Met zware ademhalingsproblemen belandde hij in het ziekenhuis, waarna ons werd aangeraden zo snel mogelijk te komen om hem nog een laatste keer te kunnen zien. Overmand door emotie stapte ik de kamer binnen en wist ik eigenlijk niet goed wat ik moest zeggen. Ik hou van je, fluisterde ik, terwijl ik

hem een kus op zijn hoofd gaf. Ik had niet verwacht dat dat zo heftig voor me zou zijn. Je kunt je er ook niet op voorbereiden. Zo'n situatie ontstaat en is er ineens.'

Probeerde je hem te kalmeren door te stellen 'dat het zo goed is'?

'Dat is het laatste wat ik wilde zeggen. Ga maar of Het komt wel goed wil toch zeggen dat iemand de strijd mag opgeven en dat wilde mijn vader absoluut niet. Hij gaf heel duidelijk aan er nog niet klaar voor te zijn om vaarwel te zeggen, al is er ergens toch ook berusting dat het op een gegeven moment wel zover zal komen. Maar nu nog niet. Hij hecht nog te veel aan het bijna in trance naar de televisie kijken en mooie momenten doormaken met zijn gezin en familie. Met ons. Hij blijft droge humor brengen, grapjes maken, scherp uit de hoek komen. In het koppie zit het namelijk nog prima.'

Alleen lichamelijk wordt het steeds een beetje minder?

'Dat is wat het is. Ik heb mijn vader altijd als een heel vitale man gezien die er voor zijn leeftijd altijd goed uitzag. Iedereen schatte hem altijd jaren jonger dan hij was. Maar ja, die ziekte. Dat is kl*te en je doet er niets aan. Die laatste ziekenhuisopname was nodig omdat hij niet de juiste medicatie kreeg, zoals bloedverdunders, of in elk geval niet behandeld werd tegen nieuwe complicaties die met de jaren de kop op staken. Men wist niet wat hij nodig had, omdat Parkinson meer is dan trillen alleen. Het breidt zich stapje voor stapje steeds meer uit en daar leer je mee leven. Zoals bijvoorbeeld met het feit dat hij nooit meer zal kunnen lopen. Een stukje met de rollator naar de keuken is inmiddels geen optie meer. Met zijn nieuwe doktersrecepten stabiliseert het nu weer wat en is hij oké, maar we leven in

principe wel met de dag met hem. Sinds het afscheid wat geen afscheid bleek, is elke dag dat hij er nog is een cadeautje en mooi meegenomen.'

En het nieuws dat hij weer uit de gevarenzone was de hoofdprijs?

'Je wilt niet weten wat voor een opluchting dat was. Ik kan gewoon zeggen dat ik nog wat langer van mijn vader kan genieten. Nog meer momenten kan pakken om dingen tegen elkaar te zeggen die je kwijt wil. Al is ook dat niet altijd nodig. Vorig jaar, tijdens onze laatste vakantie op Curaçao, zaten we aan het water en keken we elkaar alleen maar aan. Geen woorden, enkel een blik. We voelden elkaar, er was die klik. Van vader naar zoon en andersom. Heel mooi. Voor het einde hebben we, hoe gek dat ook klinkt, nu gerepeteerd. Mijn vader is bijna op dat punt, maar hij is er nog. Ik kan me ergens dus voorstellen hoe het zal zijn, al zal het gevoel anders zijn als het eenmaal zover is. Dan gaan er weer heel nieuwe laagjes van emoties open.'

Je vader zegt niet te weten of er een hemel bestaat, maar wel dat onze energieën niet verloren gaan.

'Hij heeft **CHRISTUS** altijd als zijn voorbeeld gezien, zonder ons als kinderen het geloof op te dringen. Hij putte kracht uit verhalen, muziek en bad voor elk optreden, maar heeft het niet als waarheid verkondigd. In de Bijbel staat de hemel heel concreet omschreven, wat de fantasie en wat het waarschijnlijk echt is een beetje weghaalt. Wij zien het meer als een interpretatie van wat er na de dood met de energie van een mens leven gebeurt. Ik geloof ook niet dat het dan helemaal weg is, al is de gedachte dat het nergens anders opnieuw weer opduikt ook wel een geruststellende. Als het aan de andere kant stopt, dan is er ook geen pijn en lijden meer.'

Welke waarden en normen van hem leven voort in jou?

'De wil om simpelweg een goed mens te zijn. Dat zou ik mijn kinderen, mocht ik ze ooit krijgen, ook willen meegeven. Wees lief, geduldig en oprecht. Het leven hoeft van mij niet heel carrièregericht te zijn, maar ik zou wel de nadruk leggen op het afmaken van je school. Daar waren mijn ouders toch minder van. Zij brachten mij groot met het idee dat de wereld je oester is en je alles kunt worden wat je wil. Als je

er maar achteraan gaat, het graag genoeg wilt en een beetje talent bezit. Nu leven we tegenwoordig in een vergankelijker wereld dan toen zij aan hun carrière bouwden, maar los van dat sta ik er anders in. Ik had voor mijn gevoel net wat meer sturing willen hebben. Desondanks denk ik dat ik onbewust - en misschien ook wel bewust - zijn beste kanten heb geprobeerd over te nemen.'

Je ouders zijn beiden creatief en artistiek. Werkten ze ooit, al is het een blauwe maandag, op kantoor?

'Ze hebben allebei misschien net de middelbare school afgemaakt, maar zijn toen meteen aan de slag gegaan met hetgeen ze altijd zijn blijven doen. Pa ging naar de toneelschool en vervolgens direct het podium op, ma heeft nog even heel kort de secretaresseschool gedaan, maar ging vervolgens al snel schrijven voor de Hitkrant. Ik wilde als kind acteur worden en ging daarvoor naar toneel. Ook volgde ik korte workshops in Londen en New York, want volgens ma kon ik me met mijn naam bij audities vrij simpel overal naar binnen kleden. Zo makkelijk dacht ik er zelf niet over en ik verlegde mijn focus naar werk achter de schermen of het gewone werkende leven. Ik wilde niet zo'n *starving artist* worden waarvan er al zo veel zijn.'

Financiële zekerheid dus?

'Ik heb meer behoefte aan stabiliteit. Toewerken naar vaste werktijden en een huisje-boompje-beestje gevoel. Ik heb me daarin weleens onveilig gevoeld toen mijn ouders uit elkaar gingen. Dat maakte mij onzeker over de toekomst en ik zat met veel vragen over mijn vader en de nieuwe vrouw in zijn leven. Waarom moesten ze zonder elkaar verder? Als kind wil je dat helemaal niet.'

Volgens je moeder heeft het in de basis te maken met het feit dat ze te voorspelbaar naar elkaar geworden waren.

'Dat zou kunnen. Ik kan het me goed voorstellen. **HENRIËTTE** (Robs huidige vrouw, red.) is met haar geordende karakter ook een heel ander type mens dan mijn moeder. Ze hebben elkaar echt gevonden en passen goed bij elkaar. Het maakte een einde aan de ruzies die er thuis weleens waren in het huwelijk dat hij daarvoor had. Daaruit bleef ik zitten met heel veel vragen, omdat een scheiding nogal een stempel drukt op het leven van een kind. Pa was vaak weg, ik werd grotendeels opgevoed door ma, maar eerlijk gezegd weet ik niet wat ik in dezelfde situatie had gedaan. Had ik het anders aangepakt wanneer ik zijn schoenen had gestaan? Vertrek-

MET MSC CRUISES IN DE CARAÏBEN

MSC Cruises biedt onvergetelijke reiserivaringen die alle verwachtingen overtreffen en de zintuigen prikkelen. Met een vloot van 22 moderne schepen, ge-

kenmerkt door ongeëvenaarde elegantie, opent MSC Cruises de deuren naar bestemmingen over de hele wereld waar topkwaliteit en service centraal staan. Deze cruises weerspiegelen het diepgewortelde Europese erfgoed van MSC Cruises en bieden een voortreffelijke internationale keuken, wereldvermaard entertainment en bijzondere momenten met familie of vrienden. Daarnaast wordt er geïnvesteerd in cutting-edge technologieën op het vlak van voorzieningen op de schepen en duurzaamheid. Iedere reis met MSC Cruises belooft een samensmelting van luxe, ontdekking en intense emoties. Het is veel meer dan slechts een reis; het is een uitzonderlijk avontuur dat de harten van de reizigers veroverd. Stap aan boord, zet koers naar de horizon en ontdek het hoogtepunt van zorgeloos reizen op de open zee.

ken als iets niet meer werkt, daar moet je uiteindelijk ook moed voor hebben.'

Ben je daarom lang vrijgezel gebleven?

'Ik wilde me inderdaad pas setten als ik iemand gevonden had van wie ik grotendeels zeker was. Ik voelde ook niet de druk om snel iemand te vinden. Liever wat langer wachten dan te overhaast ergens instappen. Ook sta ik heel open tegenover het onderwerp kinderen. Ik denk dat ik een goede vader zou zijn en dat het hebben van een gezin geweld is, maar alles op z'n tijd. Komen ze er onverhoopt niet, dan zou dat voor ons geen breekpunt zijn. Daar hebben we het al wel met elkaar over gehad. Voor mijn halfbroer **JULIUS** (11) ben ik eigenlijk al een soort surro-

voor werk. Ik heb in meerdere hercazaken gewerkt, van Hotel New York in Rotterdam tot kleine, guerrilla-achtige start-ups die sturing en een helder plan nodig hadden. Van hoofdbartender en hoofd-barista, groeide ik zo uit tot leidinggevende in mijn huidige job, al noemen ze dat daar 'captain'. Het managen en rekruteren van mensen die overal ter wereld vandaan komen maakt het erg fijn werken. Ik ben graag de lijm die op de werkvloer alles en iedereen bij elkaar houdt.'

Tot slot, hoe heb je naar het afscheid van je vader in de Ziggo Dome gekeken?

'Als een heel bijzondere avond. Alleen al vanwege al die artiesten die op hun eigen manier een ode brachten aan mijn vader. Daar-

'Voor mijn halfbroer Julius ben ik eigenlijk al een soort surrogaat vader'

gaat vader en daar haal ik persoonlijk heel veel uit. Een deel van mij heeft daar al genoeg aan.'

Voorlopig dus eerst maar eens focussen op het nieuwe huis en je baan?

'Inderdaad. De woning is, op een behangetje en een lik verf na, instapklaar en tussen zes uur 's morgens en drie uur 's middags heb ik het prima naar mijn zin bij Picnic, het bedrijf waar ik

naast wist pa, ook op het laatst, op zijn manier gestalte te geven aan zijn eigen werk en mensen daarmee te ontroeren. Die gave is hij nooit verloren. Er waren hier en daar wat momenten dat hij last kreeg, maar daarin stonden de fans als één team op om hem te ondersteunen. Iedereen had zo'n gevoel van: *'Dit is het. Het allerlaatste. En wij zijn erbij.'* Ik ben blij dat hij het op deze manier heeft kunnen afsluiten, al zal de perfectionist in hem het anders hebben willen doen. Niet in een rolstoel, bijvoorbeeld. Nu gaf hij voor zijn gevoel maar een half showtje weg. Juist dat fragiele maakte het voor mij echter des te mooier.'

